

Nyt Moralsk Oprustnings- fremstød indledt i aftes

Med fremførelsen af Peter Howards ideologiske drama
»De virkelige nyheder« på Frederiksberg Teater

— Moralsk Oprustning har den mægtige, forenende kraft, som ud-springer af forvandling både i Øst og Vest. Den giver forvandlingens fulde dimension. Økonomisk forvandling. Social forvandling. National forvandling. International forvandling. Den skaber en personlig indstilling, som kan forandre nationers skæbne. Den viser en styrke, der er i stand til at genskabe verden. Den viser, hvordan man kan forene nationer og skaber inspireret demokrati i familier, industrier, regeringer og nationer.

Forvandling er hjertet i denne højre ideologi ... Selv de vanskeligste vil bøje sig for et genfødt demokratis faste forenede, men ydmyge stemme. Hvorfor skulle de komme katastrofe igen, når renæssance, med Gud, er uundgæelig? ..

Ordene er ikke hentet fra det engelske forfatter Peter Howard skuespil »De virkelige Nyheder« — et »aktuelt ideologisk drama«, som Moralsk Oprustning kalder det — men de er dr. Frank N. D. Buchmans og står at læse i den indbydelse, mange har modtaget fra MRA med opfordring til at overvære opførelsen af nævnte skuespil, der i aftes vistes for første gang for et københavnsk publikum i Frederiksberg Teater.

Men dr. Frank Buchmans ord vil have givet en og anden noget at tænke på på vej til og fra teatret i aftes, al den stund de ligesom er sat som motto, for det fremstød, MRA i disse dage fører i København for den kendte bevægelses ideer. Man havde også på forhånd læst — med interesse — de i samme indbydelse citerede udtalelser af så forskellige personligheder, som formanden for det engelske arbejderparti Edwin Gooch, forbundskansler Adenauer, statsminister i Japan Ischiro Hatoyama, statsminister i Burma U Nu, statsminister i Marokko Si Bekkai og kongen i Uganda, Hans Majestæt Omukamaen af Bunioro, der alle takker for, hvad MRA har gjort for at nedrive mure verden over, og som giver udtryk for, som kongen af Uganda gør det, at der gennem Moralsk Oprustning rejser sig et nyt statsmandskab over hele Afrika — ja, hele verden — og som viser verden, »at had ikke kan forene menneskeheden, at materialisme aldrig kan frigøre mennesker, men at gudførte mænd kan lede folkene med et svar, der vil give hele verden fred.«

Var der nu samme klang af fanfare i Peter Howards »aktuelle ideologiske drama«, eller gik man fra forestillingen med en lidt flov smag i munden?

Frank Buchman bevæger sig unægtelig i de citerede linjer på de store højder — ja, så højt oppe, at en og anden vil have lidt svært ved at følge med. Peter Howard har i sit skuespil, der ikke er stort som dramatik betragtet, og ikke seværdigt for dem, der kommer for at hente kunstnerisk løftelse og inspiration, det ved sig, at det taler sådan til mennesker, at her er noget, de forstår — mens Buchmans ord let bliver til noget i retning af tågetale for den i forvejen uindviede. Man skal kende MRA og det, denne bevægelse står for, for at kunne tage Buchman — med og uden clichéer. Peter Howard derimod forstår ikke blot at underholde, men også at sige noget, der fænger — noget der direkte virker som en appel til den enkelte. Hans skuespil, der foreløbig er oversat til 13 sprog og i de senere år er blevet spillet af 29 forskellige kunstnere i fem verdensdele, og som i aftes og i de kommende aftener fremføres af et hold af norske amatører, taler til mennesker,

der er i stand til at lade sig overbevise af denne særlige form for propaganda. »De virkelige Nyheder«, der udspilles på en avisredaktion, ligger på linje med andre tidligere af MRA fremførte såkaldte skuespil. Det er hverken værre eller bedre. Væsentligt er det, at »De virkelige Nyheder« har noget at sige den enkelte. Vel er det budskab, der bringes i stykket, som går let over scenen, og som både morer og underholder, en smule massivt. Det må man affinde sig med — hvis man da kan. Givet er det, at ligesom Buchman har sin egen facon at sige tingene på, så det vækker til eftertanke, har Peter Howard sin særlige form. Han har også noget på hjerte, og han har — som tidligere journalist på en af Englands største aviser — en særlig forudsætning for at give et levende og morsomt billede af livet på en avisredaktion. Skuespil-erne, der var i ilden, gjorde deres bedste.

— Det var ikke deres skyld, hvis det iøvrigt meget underholdende stykke ikke gjorde helt det tilsigtede indtryk på alle tilskuere. Man kan nu heller ikke forlange, at Moralsk Oprustnings skuespil skal kunne tale om stor kunst nu en gang er i stand til.